

Høgskulen på Vestlandet

Bacheloroppgave

BACH301-OBE-2023-VÅR-FLOWassign

Predefinert informasjon

Startdato:	11-05-2023 09:00 CEST	Termin:	2023 VÅR
Sluttdato:	25-05-2023 14:00 CEST	Vurderingsform:	Norsk 6-trinns skala (A-F)
Eksamensform:	Bacheloroppgave - Bergen		
Flowkode:	203 BACH301 1 OBE 2023 VÅR		
Intern sensor:	(Anonymisert)		

Deltaker

Kandidatnr.:	262
---------------------	-----

Informasjon fra deltaker

Antall ord *:	11693
----------------------	-------

Egenerklæring *: Ja
Jeg bekrefter at jeg har Ja
registrert
oppgavetittelen på
norsk og engelsk i
StudentWeb og vet at
denne vil stå på
vitnemålet mitt *:

Gruppe

Gruppenavn:	(Anonymisert)
Gruppenummer:	9
Andre medlemmer i gruppen:	544, 388

Jeg godkjenner avtalen om publisering av bacheloroppgaven min *

Ja

Er bacheloroppgaven skrevet som del av et større forskningsprosjekt ved HVL? *

Nei

Er bacheloroppgaven skrevet ved bedrift/virksomhet i næringsliv eller offentlig sektor? *

Nei

Bacheloroppgave

Det usynlige samarbeidet- hvordan erfarer barnehage ansatte samarbeidet med eksterne instanser

The invisible collaboration- how do kindergarten employees experience the collaboration with external agencies

Kandidatnummer: 262, 388 & 544

BACH301

Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett

Institutt for pedagogikk, religion og samfunnsfag

Veileder: Hilde Alme

Innleveringsdato: 25.05.2023

Antall ord: 11693

Jeg bekrefter at arbeidet er selvstendig utarbeidet, og at referanser/kildehenvisninger til alle kilder som er brukt i arbeidet er oppgitt, jf. Forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen på Vestlandet, § 12-1.

FORORD

Denne bacheloroppgaven er en merkverdig avslutning på tre år ved Høgskulen på Vestlandet campus Bergen. På studiet som barnehagelærer har vi tilegnet oss ny kunnskap og erfaringer som kommer godt med som fremtidige barnehagelærer. Vi har dermed fått tettet mange kunnskapshull. Vi ser frem til å bli ferdig utdannet og komme oss ut i arbeidslivet, men det er også vemodig å ta farvel med studenttilværelsen for denne gang. Det finnes mange spennende tema å ta for seg i en bacheloroppgave, etter tiden på studiet. Vi har derfor valgt å ta utgangspunkt i et tema vi ikke hadde god nok kunnskap om, og som vi synes er spennende å lære mer om. Derfor endte vi opp med tematikken «hvordan barnehageansatte erfarer samarbeidet med eksterne instanser». Vi ønsker å takke alle informanter som har tatt seg tid til å bli intervjuet i en travel barnehagehverdag. Vi vil også gi en stor takk til veileder Hilde, som har hjulpet oss gjennom vårt forskningsprosjekt med utforming av problemstilling, struktur og god støtte underveis.

Norsk sammendrag

Tittel: Det usynlige samarbeidet - hvordan erfarer barnehageansatte samarbeidet med eksterne instanser	
Forfatter: 262, 388 & 544	
År: 2023	Sider: 50
Nøkkelord: Barnehageansatte, barneverntjeneste, pedagogisk psykologisk- tjeneste, samarbeid, eksterne instanser, taushetsplikt, opplysningsplikt, tverrfaglig samarbeid, barns medvirkning, barnets beste, foreldresamarbeid og ekstra ressurser.	
Sammendrag: Målet med denne bacheloroppgaven er å bli mer bevisst på hvordan samarbeidet mellom barnehagen og de forskjellige eksterne instansene er i praksis. De eksterne instansene vi har valgt å avgrense til er barneverntjenesten og pedagogisk psykologisk - tjeneste. I denne oppgaven ser vi nærmere på erfaringene barnehageansatte har til samarbeidet med barneverntjenesten og PPT. Grunnen til at valget vårt falt på dette er at vi opplever at etter tre år på barnehagelærerstudiet mangler vi erfaring rundt samarbeidet med eksterne instanser. Vi erfarer også at det er forventet at vi har mye kunnskap om dette når vi kommer ut i arbeidslivet. Vi ønsker å lære mer om dette, og valgte derfor å benytte oss av en kvalitativ metode for innhenting av data. Derfor intervjuet vi tre ulike informanter med relevant erfaring. I denne oppgaven har vi gjort rede for relevant teori, metodebruk og empiri. Videre vil vi drøfte funnene våre på bakgrunn av den valgte teorien. Oppsummert så viser forskningen vår at barnehageansatte har et varierende forhold til barneverntjenesten og PPT. Generelt opplever de fleste et godt samarbeid med PPT, selv om det er utfordrende og tidkrevende å få tak i de ekstra ressursene de har behov for. Felles for alle informantene er at de ønsker et tettere samarbeid med barnevernstjenesten, selv om de har forståelse for at taushetsplikten setter en stopper for informasjonsflyten.	

Engelsk sammendrag (abstract)

Title: *The invisible collaboration- how do kindergarten employees experience the collaboration with external agencies*

Author: 262, 388 & 544

Year: 2023

Pages: 50

Keywords:

Kindergarten staff, child - protective services, educational - psychological service, corporation with external agencies, duty of confidentiality, obligation to provide information, interdisciplinary collaboration, parental corporation, additional recourse, childrens complicity and in the child's best interest.

Summary:

The aim of this bachelor's thesis is to become more aware of how the collaboration between the nursery school and the various external agencies is in practice. We have chosen to look more closely at the collaboration between the kindergartens and external agencies. The external agencies we have chosen to limit to, are the child protection service and the educational psychological service. In this thesis, we take a closer look at the experiences of kindergarten staff in cooperation with the child protection service and PPT. The reason why we chose this is because we feel that after three years studying to become a kindergarten teacher. We have gaps in our knowledge about cooperation with external agencies. We also experience that it is expected that we have a lot of knowledge about this, when we enter working life. We want to learn more about this, and therefore chose to use a qualitative method for collecting data. We interviewed three different informants with relevant experience. In this thesis, we have given an account of relevant theory, method use and findings. Furthermore, we will discuss our findings based on the chosen theory. In summary, our research shows that nursery staff have a varying relationship with the child protection service and PPT. In general, most people experience a good collaboration with PPT, even if it is challenging and time-consuming to get hold of the extra resources they need. The informants all have in common that they want to have a closer cooperation with the child protection service, even though they understand that the duty of confidentiality can put a stop to the information flow.

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	8
2.0 Styringsdokumenter	9
2.1 Rammepplanen	9
2.2 Barnehageloven	9
2.3 Barnevernloven	10
2.4 Forvaltningsloven	10
2.5 FNs barnekonvensjon	10
3.0 Teori	10
3.1 Barneverntjenesten	10
3.2 Pedagogisk psykologisk tjeneste	11
3.3 Samarbeid mellom barnehagen og PPT	11
3.4 Foreldresamarbeid	12
3.5 Taushetsplikt og opplysningsplikt	12
3.6 Unntaksregler om taushetsplikten	13
3.7 Tilrettelegging for barn med særskilte behov	14
3.8 Barnets beste og barns medvirkning	14
3.9 Tverrfaglig samarbeid	15
3.10 Samarbeid i tverrfaglig team	16
3.11 Dialog i et tverrfaglig samarbeid	16
3.12 Profesjonsetikk	17
4.0 Metode	17
4.1 Valg av kvalitativ metode	17
4.2 Kvalitativt intervju	17
4.3 Valg av informanter	20
4.4 Validitet og reliabilitet	21
4.5 Etikk og personvern	22
5.0 Empiri	23
5.1 Samarbeid	23
5.2 Barneverntjenesten	24
5.3 Pedagogisk psykologisk tjeneste	25
6.0 Drøfting	26
6.1 Samarbeidet med eksterne instanser	26

6.2 Holdninger til eksterne instanser.....	29
6.3 Fordelingen av ekstra ressurser.....	32
6.4 Foresatte sin rolle i samarbeidet med eksterne instanser.....	34
7.0 Avslutning	36
8.0 Litteraturliste	39
9.1 Vedlegg 1: informasjonsskriv og samtykkeskjema.....	43
9.2 Vedlegg 2: Mail til barnehager.....	47
9.3 Vedlegg 3: Intervjuguide	48
9.4 Vedlegg 4: Godkjenning fra NSD.....	50

1.0 Innledning

I løpet av disse tre årene har vi hatt innholdsrike praksisperioder og spennende undervisning. Vi opplever at vi har manglende kunnskap og erfaringer knyttet til hvordan barnehagene samarbeider med eksterne innsatser, som barneverntjenesten og pedagogisk-psykologisk tjeneste. Dette ble derfor et tema som vi opplever spennende. Nysgjerrigheten vår for barnevernet er basert på at vi opplever samarbeidet som svært hemmelighetsfullt. Dette er nok fordi det er en del av det usynlige samarbeidet, for å ivareta barnets beste. Vi ønsker barnehagen sitt perspektiv på hvordan de opplever samarbeidet med instansene nevnt over. Dette er også en tematikk det er forventet at vi kan mye om når vi kommer ut i arbeidslivet.

I denne bacheloroppgaven avgrensner vi de eksterne instansene til barneverntjenesten og pedagogisk- psykologisk tjeneste. Videre kommer vi til å bruke forkortelsen barnevernet og PPT. For å gjennomføre dette forskningsprosjektet har vi søkt til Norsk senter for forskningsdata for å kunne gjennomføre undersøkelsene våre. Vi kommer derfor til å bruke forkortelsen NSD videre i oppgaven.

Vi tror vi kommer til å finne ut at forholdet med eksterne instanser er veldig forskjellig. Hypotesen vår er basert på det vi selv har opplevd, som er at enkelte barnehageansatte erfarer PPT og barnevernet som lite fleksible og vanskelig å få kontakt med. Vi tenkte også at barnehagen har lite kunnskap om hvilke hjelpetiltak PPT og barnevernet kan tilby. I barnehagen finnes det ulike stillingstitler som styrer, pedagogisk leder, barnehagelærer, barn- og ungdomsarbeider, og pedagogisk medarbeider. Stillingene har ulike arbeidsoppgaver, der en av mange er å samarbeide med eksterne instanser. Eksterne instanser er de ulike profesjonene som arbeider sammen for å ivareta barnets beste. Et godt samarbeid handler om å arbeide i fellesskap for å nå et felles mål. For å oppnå et godt samarbeid, bør begge partene ha felles tiltro og forståelse for hverandre (Eriksen & Germeten, 2012, s. 28). Profesjoner som arbeider med barn skal forstå hvor langt deres faglige ansvar går, men også hvor de stopper. De skal også forstå når andre instanser skal overta (Haug, 2019, s. 30).

Tidligere forskning på tematikken skriver Bakklien (2010) en artikkel med tittel “*bilde av dei andre- påverkar samarbeidet*”. Den er basert på kvalitative intervjuer med ansatte i ulike etater som skole, barnehage, barnevern og helse sykepleier-tjenesten. Her blir det tatt opp at det finnes to ulike samarbeidsbarrierer. Den første er mellom barnevern og barnehage. Her

kommer det frem at det kan være manglende ressurser, eller en streng tolkning av taushetsplikten som kan bidra til å skape en samarbeidsbarrierer mellom etatene. Den andre barrieren kan være at det er stor fysisk avstand mellom etatene, og manglende informasjon om de andre partene, som kan gjøre at det oppleves som en høyere terskel for å opprette kontakt (Bakklien, 2010, s. 3). I artikkelen kommer det frem at synet barnehagen har på barnevernet, er at de ber om informasjon, men at barnehagen ikke får noe tilbake (Bakklien, 2010 s. 5). Derfor ønsker vi å belyse følgende problemstilling «hvordan erfarer barnehageansatte samarbeid med eksterne instanser?». Bacheloroppgaven er delt opp i fem hovedkapitler som er styringsdokumenter, teori, metode, empiri og drøfting. Vi har gjennomført en kvalitativ studie i løpet av januar - mai 2023, og skal videre presentere resultatet og avslutte med et svar på problemstillingen.

2.0 Styringsdokumenter

2.1 Rammeplanen

Rammeplanen for barnehagen er et styringsdokument som er laget av Utdanningsdirektoratet. Formålet med rammeplanen er å sikre at alle barn i hele Norge skal få et godt tilbud, uansett hvilken barnehage de går i (Utdanningsdirektoratet, 2022). Rammeplanen gir felles retningslinjer for barnehagens verdigrunnlag, innhold og oppgaver (Kunnskapsdepartementet, s.4, 2006). Alle barn i barnehagen skal få tilpasset det allmennpedagogiske tilbudet etter hvert enkelt barns forutsetninger og behov. Det gjelder også dersom barn trenger støtte i lengre eller kortere perioder. Barnehagen skal legge til rette for den sosiale, pedagogiske og fysiske tilretteleggingen og sørge for at barn som trenger ekstra støtte får det tidlig, slik at barnet får et likeverdig og inkluderende tilbud (Utdanningsdirektoratet, 2017, s. 26).

2.2 Barnehageloven

Barnehageloven er veiledende for den daglige driften av barnehager. Den legger til grunn for pedagogisk tilrettelegging under barns hverdag. Barnehagelovens formål sier blant annet at barnehagen skal i samarbeid med hjemmet ivareta barns behov for lek, omsorg, læring og danning for barns utvikling (Barnehageloven, 2022, §1). Paragraf 2B påpeker også at barnehagen og PPT skal samarbeide med andre tjenesteytere ved behov, for å sikre at barnet får et helhetlig og koordinert tjenestetilbud (Barnehageloven, 2022, §2B).

2.3 Barnevernloven

Barnevernlovens formål skal bevare at barn og unge får nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse, dersom de lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling (Barnevernloven, 2018, §1-1) Barnevernloven §4-3 sier også at barnevernet gir ansatte plikt til å handle, som for eksempel igangsetting av undersøkelser. Dersom det foreligger forhold som kan gi utgangspunkt for tiltak hos barn og unge (Barnevernloven, 2022, §4-3).

2.4 Forvaltningsloven

Forvaltningsloven er en lov som inneholder regler for hvordan myndighetene skal behandle saker. Loven er en sikkerhet for at enkelte saker skal bli behandlet på en likeverdig og forsvarlig måte. Kommunale, fylkeskommunale og statlige organer blir dekket av forvaltningsloven (Forvaltningsloven, 1967, §1-5). Loven inneholder bestemmelser om saksbehandling, saksbehandlingstid, habilitet i saker og bestemmelser om taushetsplikt. Denne loven er viktig for å sikre rettssikkerhet i Norge.

2.5 FNs barnekonvensjon

FNs konvensjon om barns rettigheter er en internasjonal avtale, som skal sikre at alle barn i verden blir sett av alminnelige rettigheter i kraft av å være barn (Eriksen & Germeten, 2012, s. 39). Alle mennesker under 18 år blir sett på som barn og omfattes av konvensjonens rett til menneskerettigheter, og krav på spesiell beskyttelse (Forente nasjoner, 2022).

3.0 Teori

I denne delen av oppgaven skal vi presentere teorien vi har valgt å ta i bruk for å kunne drøfte funnene våre. Den overordnede teorien vi kommer inn på er barnevernet, PPT, samarbeid mellom ulike instanser, lover og regler. Det er punkter vi ser på som relevant for oss å drøfte sammen med empiri, for å finne svar på hvordan ansatte erfarer samarbeidet med eksterne instanser i barnehagen.

3.1 Barneverntjenesten

Alle kommuner i Norge har barnevern. Likevel kan det være at enkelte barnevern er samorganisert med andre kommuner. Det betyr at de har et interkommunalt samarbeid, som

kan gjøre det vanskelig å finne frem til. Dersom avstanden til barnevernet blir for stor, tar ikke like mange barn og foreldre kontakt. Komplikasjonen kan være en av flere grunner til at barnevernet ikke alltid blir varslet dersom det oppstår en bekymring for et barn (Eriksen & Germeten, 2012, s. 17). I barnevernloven står det at i spesielle tilfeller kan man sette i gang tiltak uten samtykke fra foreldrene, dersom barnet ikke får tilstrekkelig hjelp ved å sette i gang frivillige tiltak. Dersom et barn har gått gjennom ulike former for mishandling eller alvorlig omsorgssvikt kan det bli satt i gang et vedtak som tilsier omsorgsovertakelse, som er uten foreldrenes samtykke, jf. Barnevernloven §4-12, 1993. Barneverntjenesten har mulighet og gir tilstrekkelig informasjon til barnehagen dersom det er nødvendig for at barnet skal ha et godt barnehagetilbud. (Glaser, 2022, s. 65).

3.2 Pedagogisk psykologisk tjeneste

PPT skal hjelpe skoler og barnehager å legge til rette for at alle får et pedagogisk tilbud. Hensikten med dette er å sikre et likeverdig, inkluderende og godt pedagogisk tilbud for alle (Utdanningsdirektoratet, 2017). PPT kan være organisert som en kommunal tjeneste som samarbeider med andre kommuner eller fylkeskommuner. Målet er at PPT skal hjelpe barnehager og skoler med kompetanse – og organisasjonsutvikling for å få best mulig tilrettelegging for alle med særskilte behov, samt tilrettelegge for tidlig innsats. Det er foreldre, barnehager og skoler eller andre tverrfaglige tjenester som kan ta kontakt med PPT, for veiledning eller råd. Vanligvis er det barnehagen eller skolen som henviser seg til PPT, men det skal være samtykke fra foreldrene i forkant av dette (Utdanningsdirektoratet, 2022).

3.3 Samarbeid mellom barnehagen og PPT

PPT kan hjelpe barnehagen om å søke støtte dersom det er behov for utredning, kartlegging eller vurdering om barn trenger spesialpedagogisk hjelp. Hos PPT arbeider de med det som kalles for systemrettet arbeid (Åmot, 2019, s. 101-102). Det handler om at de arbeider med kompetanse- og organisasjonsutvikling, som barnehagen kan benytte seg av, og legge til rette for barnehagetilbud for barn med særlige behov. Tidligere forskning fremmer tidlig innsats og systemrettet arbeid, som er med på å øke tiden på saksbehandlingen til en lengre periode. Perioden som kalles for saksbehandlingstid er når foresatte/barnehagen søker om spesialpedagogisk utredning, frem til de får et vedtak om hjelp, og til barnets beste kommer til syne. Grunnen til at denne perioden tar lengre tid, er fordi PPT arbeider på en

systemrettet måte for å samarbeide med barnehagen. De arbeider med utprøving av forskjellige tiltak i det som oftest blir kalt for bekymringsfasen eller forfasen.

Et formelt vedtak kan gi barn med særskilte behov rett til spesialpedagogisk hjelp, men vedtaket kan også bli satt på pause. Dersom dette er tilfellet, skal barnehagen legge til rette for at barnet får den støtten det er behov for innenfor det allmennpedagogiske tilbudet. Flere mener at hjelpen de får av PPT skjer på et systemnivå (Åmot, 2019, s. 101-102). PPT har som en sakkyndig instans ansvaret for å gjennomføre en helhetlig utredning, som innebærer både kartlegging og vurdering. PPT sitt kartleggingsarbeid er basert på observasjonene barnehagen har sendt inn i forkant (utdanningsdirektoratet, 2021).

3.4 Foreldresamarbeid

Et godt foreldresamarbeid er viktig under samarbeid. Barnehageansatte må ha utviklet respekt og forståelse for at foreldrene er forskjellige. Personalet skal dermed kunne se på foresatte som ressurspersoner for sine barn. Gjennom å ha en god grunntone til foresatte blir det lettere og ta opp ubehagelige situasjoner i etterkant. For å utvikle et godt foreldresamarbeid er det nødvendig at personalet er faglig, sitter på personlig kompetanse, og er profesjonelle i møte med foresatte. Barnehagepersonalet må være fordomsfri, sensitiv, tolerant, anerkjennende og fleksibel (Glaser, 2022, s. 17).

3.5 Taushetsplikt og opplysningsplikt

Når man er ansatt i barnehagen og andre offentlige instanser, har man taushetsplikt om personlige opplysninger som gjelder barn og deres familie. Taushetsplikten blir begrunnet som et hensyn til å beskytte opplysningene til den eller de det gjelder (Haug, 2022, s. 74). Taushetsplikt er viktig å være bevisst på dersom man skal sende en bekymringsmelding til barnevernet. I barnehagen har de ansatte en opplysningsplikt, som overgår barnehageansattes lovbestemte taushetsplikt. Det er en plikt som gjelder alle ansatte dersom det er grunn til bekymring hos et barn (Haug, 2022, s. 75).

I barnehageloven §46 står det at opplysningsplikten går ut på at man skal melde i fra til barnevernet når det er grunn til å tro at et barn blir utsatt for mishandling, mangel av alvorlig omsorg og omsorgssvikt, nedsatt funksjonsevne som ikke blir dekket av behandling/opplæring (Barnehageloven, 2022, §46). Barneverntjenesten har en såkalt utvidet

taushetsplikt, som er mer omfattende enn den som gjelder for barnehagen. Loven som barnevernet arbeider etter er regulert av barnevernloven §6-7. Denne lovbestemmelsen stammer fra forvaltningsloven §13, som dreier seg om alle ansattes taushetsplikt om ulike forhold (Eriksen & Germeten, 2012, s. 80).

3.6 Unntaksregler om taushetsplikten

Barnevernet har mange unntaksregler som kan slå inn med tanke på informasjonsutveksling og arbeid sammen i enkeltsaker. Det kan være en mulighet for et godt samarbeid videre med andre instanser. Barnevernet har som barnehager og skoler tillatelse til å formidle informasjonen til andre instanser ved samtykke fra foreldre, som står i forvaltningsloven §13 a nr. 1 (Eriksen & Germeten, 2012, s. 82-83). Det er også mulig å drøfte saker med barnevernet anonymt, men det står i veilederen fra Kunnskapsdepartementet at man kan anonymisere opplysningene om barnet for å drøfte en sak. Det vil si at man kan ringe til barnevernet for å diskutere hvordan barnehagen skal agere i gitte situasjoner uten å gi opplysninger som kan identifisere barnet eller familien. Dette blir aktuelt når bekymringen ikke er stor nok til at opplysningsplikten slår inn med en gang (Haug 2022, s.80).

Unntak for at barnehagen blir løslatt fra taushetsplikten er når barneverntjenesten ber om opplysninger om et bestemt barn. Da kommer det et pålegg som er i samsvar med barnevernloven (Haug 2022, s.75). Barnehageloven §44 henviser til forvaltningsloven §13, hvor det står at dersom man utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, er man pliktet til å hindre at andre får kjennskap til det vedkommende i forbindelse med tjenesten eller arbeid får vite om noens personlige forhold (Forvaltningsloven, 1967, §13).

Når barnehagen sender inn en bekymringsmelding, skal de få en tilbakemelding innen tre uker etter at meldingen er mottatt. Tilbakemeldingen skal inneholde informasjon dersom det blir en åpen undersøkelse. En undersøkelse fra barnevernet kan ta opptil tre måneder. Etter at undersøkelsen er gjennomført skal barnehagen få tilbakemelding om saken blir undersøkt videre eller om den blir henlagt (Haug 2022, s.74). Denne tilbakemeldingen er viktig, slik at tilliten barnehagen har til barnevernet, blir opprettholdt. Foresatte kan samtykke skriftlig, som gjør at barnehagen løses fra taushetsplikten i gitte situasjoner. Foreldrene skal bli opplyst om hvem, og hva de gir samtykke til (Haug 2022, s.79).

3.7 Tilrettelegging for barn med særskilte behov

Tidlig innsats kan defineres som et godt pedagogisk tilbud fra tidlig småbarnsalder. Barnehagen skal jobbe mot å forebygge utfordringer og sette inn tiltak når det er behov for det. Tiltak kan være en del av det allmennpedagogiske tilbudet eller andre spesialpedagogiske tilrettelegginger utenom (Meld. St. 20 2019-2020 s. 12).

Tilrettelegging for barn med særskilte behov kan organiseres gjennom å tilpasse det allmennpedagogiske tilbudet, eller legge inn spesialpedagogisk tilrettelegging. PPT deler tilretteleggingen inn i ulike former. Disse formene er pedagogisk, teknisk, fysisk og sosial tilrettelegging. Innenfor disse formene er det mange ulike tiltak som kan settes inn. Dette er situasjonsavhengig, alt etter hvilke behov barnet har. Tilpassing av det allmennpedagogiske tilbudet for den enkelte, gir fordeler for hele fellesskapet. Barna får muligheten til å lære av hverandre. I tillegg til at det bidrar til at barna utvikler toleranse, og respekt for forskjellene som skaper mangfold i gruppen. Dersom tilretteleggingen for barnets behov skjer utenfor gruppen, er det svært viktig å være bevisst på hva det kan bety for inkluderingen av barnet i fellesskapet (utdanningsdirektoratet, 2022).

3.8 Barnets beste og barns medvirkning

Gjennom foreldresamarbeid og tverrfaglig samarbeid, kan fokuset på barnet fort forsvinne. Likevel er intensjonen å finne gode løsninger for barnets beste, som trenger hjelp gjennom samarbeid med foreldre og andre profesjoner (Eriksen & Germeten, 2012, s. 39). Artikkel 3 i FNs barnekonvensjon står det om barnets beste. Der står det blant annet om rett til ikke – diskriminering, barns rett til å uttrykke sitt syn, og bli hørt i saker som angår barnet (Eriksen & Germeten, 2012, s. 40) For at barnets beste skal komme til syne, må myndighetene sikre at alle handlinger og beslutninger gjøres med utgangspunkt i hva som er best for barnet (Eriksen & Germeten, 2012, s. 46).

I henhold til barnehageloven står det i §3 at barn i barnehagen har rett til å gi uttrykk for sitt syn på barnehagens daglige virksomhet, og i saker som gjelder dem selv. Barna skal jevnlig få mulighet til aktiv deltakelse i planlegging og vurdering av barnehagens virksomhet (Barnehageloven, 2022, §3). Barnevernloven §6-3 erklærer også at barn som er i stand til å uttale seg, har rett til å bli hørt før det tas beslutninger som angår dem (Barnevernloven,

2021, §6-3). Å ta barn på alvor er en konkret beskrivelse av hvordan barn kan involveres i saker. Som ansatt er det derfor viktig at man ser, hører og tilpasser seg barnets alder og modenhet, slik at alle barn får mulighet til å uttale seg og dele verdifull informasjon (Eriksen & Germeten, 2012, s. 45).

3.9 Tverrfaglig samarbeid

Et tverrfaglig samarbeid har et mål som dreier seg om at fellesskapet skal arbeide sammen og målrettet, for å komme frem til et samlet resultat når de har en felles målsetting og aktive handlinger. For at et tverrfaglig samarbeid skal fungere, er det nødvendig med både samarbeid på individnivå og samordning på systemnivå. Tverrfaglig samarbeid beskrives som en forpliktelse av forfatterne Eriksen og Germeten (2012), som har skrevet boken *Barnevern i barnehage og skole*. Tverrfaglig samarbeid er et målrettet begrep som ofte kan forklares som en metodikk for et samarbeid, som går på tvers av ulike instanser der de ansatte har forskjellig utdanningsbakgrunn (Eriksen & Germeten, 2012, s. 27).

God samarbeidskompetanse dreier seg derfor om å være bevisst på egen faglig kompetanse og yrkesidentitet. Det er svært viktig å være klar over hva ens egne ferdigheter er, og hvilke oppgaver andre instanser sitter med ut ifra deres kompetanse og arbeidsplass. Betydningen av andres profesjoner, fagfelt og kompetanse sammen med barn, er en viktig evne å kunne videreutvikle i arbeid som barnehagelærer (Glaser, 2022, s. 76).

Ansatte i barnehagen og barnevernet samarbeider for å kunne gi barn og foreldre god veiledning. Barnehagen, PPT og barnevernet har ikke samme kunnskap og kompetanse, de har også ulike relasjoner til barnet og familien. Barnevernet jobber mot barnevernloven. Barnehagen har konkrete arbeidsoppgaver som blir gjort i samarbeid med rammeplanen og barnehageloven sammen med barna i barnehagen. Tverrprofesjonelt samarbeid medfører at ulike instanser forholder seg til deres eget profesjonsoppdrag. Ved å arbeide sammen utveksler man kunnskap, erfaring og innsikt, som blir et samarbeid som overskriver den ene instansens forståelse. Det kan resultere i en ny forståelse og gi innsikt i den enkeltes bidrag, som kalles synergieffekt. Det er et mål i tverrfaglig samarbeid (Haug, 2022, s. 144).

3.10 Samarbeid i tverrfaglig team

Flere kommuner eller bydeler har et kommunalt tverrfaglig team eller kompetanseteam. Arbeidsoppgavene deres er å ha samarbeid som er generell for problematikk koblet opp mot barnets omsorgssituasjon (Barne- og likestillingsdepartementet og Kunnskapsdepartementet, 2009, s. 30). Det tverrfaglige teamet som arbeider rundt er fra forskjellige intuisjoner, som barnehagelærere, lærere, spesialpedagogiske ressurser, PPT, samt helsestasjonen- og skolehelsetjenesten. Regjeringen ønsker å fremme samarbeidet mellom foreldre, barnehager, skoler, skolefritidsordning (SFO) og andre tjenester offentligheten tilbyr. Kommuneledelsen skal bidra til å skape kultur for felles engasjement, og samarbeid for å fremme barns utvikling (Barne- og likestillingsdepartementet og Kunnskapsdepartementet, 2009, s. 30).

De skal også utarbeide rutiner for et tverrfaglig samarbeid, der felles forståelse og kunnskap er nødvendig for et tverrfaglig samarbeid (Helsedirektoratet, 2018). Et slikt team arbeider med å drøfte ulike bekymringssaker om enkeltbarn som for eksempel kan bli sendt inn av skole, barnehage, foresatte, ulike instanser, samt andre henvendelser de får fra privatpersoner. Tverrfaglig team eller kompetanseteam er for noen barn og unge et nødvendig tiltak for å kunne hjelpe og gjennomføre en helhetlig vurdering av deres omsorgssituasjon og behov. I slike tilfeller får også foresatte en kontaktperson (Barne- og likestillingsdepartementet og Kunnskapsdepartementet, 2009, s. 30).

3.11 Dialog i et tverrfaglig samarbeid

Dialog i tverrfaglig samarbeid kan være svært lærerik for alle deltakere, fordi det kan dannes nye oppfatninger og læring hos de ulike medlemmene. En dialog forbindes med ord som gjensidighet, likhet og likeverd (Lundestad, 2021, s. 226). Regelmessige møter blir alle profesjonene bedre kjent med andres arbeidsoppgaver og ansvarsområder, slik at man kan jobbe videre med å utveksle kunnskap for hverandres oppgaver (Barne- og likestillingsdepartementet og Kunnskapsdepartementet, 2009, s. 31). Gruppen avgjør da hvilken profesjon som har de nødvendige myndighetene og handlingskompetansen. I et tverrfaglig samarbeid er det derfor viktig å lytte til hverandre og ha god kommunikasjon (Johannessen, 2020, s. 235- 237).

3.12 Profesjonsetikk

Profesjonsetikk går ut på møter mellom mennesker. I barnehagen vil dette si i hovedsak møte mellom barn og personalet. I disse møtene må man handle raskt og intuitivt. Det er sjeldent man kan ta seg tid til å reflektere, derfor er det viktig å være klar over sitt eget etiske ståsted (Tholin, 2015, s.12). Barnehagelæreren må derfor ha et godt faglig og etisk begrunnet ståsted, for å kunne ta gode valg i møte med mennesker. I denne type møter med mennesker kommer holdninger og verdier frem, gjennom væremåte og handlinger. Profesjonsetikken kan bidra som en støtte i vurderingene, ved at den hjelper oss til å reflektere over handlingene våre både før, underveis og etterpå (Tholin, 2015, s.12).

4.0 Metode

I dette kapitlet skal vi presentere metoden som legger til grunn for forskningen vår, for å kunne besvare spørsmålet om barnehageansatte sitt samarbeid med eksterne instanser. Vi vil fortelle om bakgrunnen for alle valg vi har tatt for å komme frem til empirien. I tillegg vil vi se nærmere på validitet, reliabilitet, etikk og personvern.

4.1 Valg av kvalitativ metode

Hovedforskjellen mellom kvalitativ og kvantitativ metode er hvordan data blir samlet inn og analysert. Kvalitativ metode som vi har valgt, opererer med tekst i motsetning til kvantitativ metode som opererer med tall. Bruken av kvantitativ metode som datainnsamlingsmetode, er en mer formell strategi for analysering av innsamlet data. Dataen blir da gjort om til statistikk, i motsetning til kvalitativ metode der data blir tolket (Johannessen & Tufte m.fl 2021, s.261). Intervju er den dominerende formen for datainnsamling ved bruk av kvalitativ metode. Det er problemstillingen som styrer valg av metode. Vi har valgt kvalitativ metode fordi vi ønsker å finne ut mer informasjon om informantenes erfaringer, meninger og holdninger (Johannessen et al., 2021, s. 105). Dette skal vi gjøre ved å bruke kvalitativt intervju.

4.2 Kvalitativt intervju

Strukturen i et kvalitativt intervju er basert på en rollefordeling mellom informant og forskeren som avholder intervjuet. Den som avholder intervjuet stiller spørsmål og følger opp

svar fra informanten (Johannessen et al., 2021, s. 105). Intervjuet er en dialog og ikke bare enkle spørsmål med svar. Bruken av åpne spørsmål gjør at informanten får mulighet til å formulere svar med sine egne ord, dette utgjør data eller empiri (Johannessen et al., 2021, s. 106). Informanten får også større frihet til å ta opp erfaringer og oppfatninger, og er selv med på å bestemme hva det blir snakket om. De kan også ta opp historier og eksempler som får frem informanten sitt synspunkt. Dette bidrar til at nyansene og kompleksiteten i tematikken kommer enklere fram (Johannessen et al., 2021, s. 106). Et intervju kan struktureres på ulike måter. Alt etter hva man vil finne ut hos de enkelte informantene, eller hvordan man vil analysere dataen som blir samlet inn. Et ustrukturert intervju baserer seg på åpne spørsmål, der fokuset er den uformelle atmosfæren, som har et formål om å få informanten til å snakke. Spørsmålene blir også tilpasset hver informant, og til intervjusituasjonen (Johannessen et al., 2021, s. 108).

En motpol til denne metoden er semistrukturerte, eller delvis strukturerte intervjuer. Vi har benyttet oss av metoden semistrukturerte intervju, som er basert på en overordnet intervjuguide (Vedlegg 3, s. 48 - 49) Intervjuguiden (Vedlegg 3, s. 48 – 49) er en liste med nøye, gjennomtenkte og åpne spørsmål som er laget i forkant. Dette er utgangspunktet for intervjuet, men forskeren som avholder intervjuet kan velge å hoppe mellom de ulike spørsmålene og tematikkene. Under intervjuene våre prøvde vi å holde rekkefølgen på intervjuguiden, for å gjøre det enklere å kunne analysere empirien (Johannessen et al., 2021, s. 108). En intervjuguide inneholder spørsmål av ulike temaer, der den som intervjuer skal komme igjennom. Det er gjerne med oppfølgingsspørsmål som sikrer at forskeren får utdypet hele tema. Intervjuguiden (Vedlegg 3, s. 48 – 49) vår består av åpne spørsmål rettet mot problemstillingen, slik at det er rom for å stille oppfølgingsspørsmål etter hva informantene svarer.

Alle intervjuene ble gjennomført i uke 12, 15 og 17. Det var på grunn av ventetid fra ulike barnehager og manglende godkjenninger fra NSD. Intervjuene hadde en tidsramme på 30 - 70 minutter. Vi startet å presentere oss og rollene vi kom til å ha under intervjuet. Deretter fortalte vi informasjon om samtykkeskjema (Vedlegg 1, s. 43 – 46), og NSD godkjenningen (Vedlegg 4, s. 50). Alle informantene fikk tilsendt intervjuguiden i forkant, for å forberede seg. Introduksjonsspørsmål er spørsmål som intervjueren bruker for å introdusere tema (Johannessen et al., 2021, s.111). I intervjuguiden vår har vi brukt spørsmålet «hvordan

erfarer du samarbeid med eksterne instanser?» som introduksjonsspørsmål til tema samarbeid. Vi går deretter over til nøkkelspørsmålene som er «hvordan erfarer du å ta kontakt med PPT/barnevern?». Formålet med disse spørsmålene er å få fram synspunkter som kan svare på problemstillingen (Johannessen et al., 2021, s.111). Dersom informantene ble usikre av enkelte spørsmål, stilte vi oppfølgingsspørsmål. Før vi til slutt avsluttet med spørsmålet, «er det noe mer du ønsker å fortelle oss?». Dette runder av intervjuet med et åpent spørsmål for å sikre at informantene får delt alt de mener er relevant, uten at vi som intervjuer legger føringer.

Informantene presenterer vi som en, to og tre i rekkefølgen av når intervjuene ble holdt. Intervjuet med informant en ble gjennomført via metoden “*ansikt – til ansikt*”, fysisk på et møterom i barnehagen. Vi var alle tre studentene til stede i rommet. Ettersom vi ikke hadde godkjenning fra NSD, fikk vi ikke ta lydopptak og vi noterte derfor for hånd. Intervjuet med informant to ble gjennomført over telefon med lydopptak etter godkjenning fra NSD (Vedlegg 4, s. 50). Informanten hadde intervjuguiden (Vedlegg 3, s. 48 – 49) fremfor seg og fremsto forberedt. To av studentene var til stede, under intervjuet. Informant tre er assisterende styrer, og har hatt denne stillingen de siste fire årene. Intervjuet ble gjennomført online, over teams. Alle tre studentene var til stede under intervjuet.

Praktiske årsaker som tid og avstand, gjorde at det egnet seg best med telefon og online intervju med informant to og tre. En ulempe som kan oppstå når man holder intervju uten direkte kontakt er at man ikke oppdager dersom informantene misforstår, er engstelig, usikker, irritert eller utålmodig (Johannessen et al., 2021, s. 72). Johannessen et al presiserer derimot at vi som forskere får tilnærmet like god informasjon fra et online intervju, som fra ansikt – til ansikt intervju. Samtidig kan informanten oppleve det godt å være hjemme i trygge omgivelser, fordi det kan gjøre det lettere å åpne seg og dele sensitive informasjon, som ellers ville vært vanskelig å dele (Johannessen et al., 2021, s. 122). Selv erfarte vi at intervjuet som ble avholdt fysisk, var det vi fikk mest nyttig informasjon fra.

4.3 Valg av informanter

Vi valgte å intervju tre informanter i tre forskjellige barnehager, for å innhente ulike perspektiver på forskningen. Strategisk utvelgelse var noe vi var særlig opptatt av når vi skulle finne informanter. Det handler om at forskeren kommer frem til hvilken målgruppe som må delta for å kunne samle inn nødvendig data, som skal inneholde kvalitet (Johannessen et al., 2021, s. 58). I forhold til fenomenet vi forsker på, var vi opptatt av å finne personer som hadde nok erfaringer til å kunne komme med nødvendig data. Derfor konkluderte vi med at målgruppen kunne være bred, men at vi var opptatt av å kunne intervju en pedagogisk leder eller styrer. Det var på bakgrunn av erfaring, at vi opplever at det er pedagogisk leder og styrer som har størst ansvar når det gjelder kontakt, samarbeid og tiltak med eksterne instanser i barnehagen.

Det ble problematisk for oss å få tak i informanter som kunne stille til fysiske intervjuer. Etter å ha sendt ut flere e-poster til ulike barnehager, mottok vi ikke svar tilbake. Det er mange grunner til at barnehagene ikke hadde mulighet eller kapasitet til å svare oss, noe som vi var forberedt på. Som nevnt fikk vi imidlertid gjennomført et fysisk intervju. Etterhvert begynte vi å tenke på barnehager vi kunne ha online/telefonintervju med, og sendte ut e-poster. Vi valgte å sende e-post (Vedlegg 2, s. 47) til styrerne i barnehagen, fordi de har oversikt over personalet og hvem som har kunnskapen som trengs for vårt forskningsarbeid. Det er styrer som avgjør om vi kan intervju de ansatte i barnehagene (Christoffersen & Johannessen, 2012, s. 49).

E-posten inneholdt generell informasjon om forskningen (Vedlegg 2, s. 47), slik at de fikk et godt inntrykk av hva forskningen dreide seg om. Informant en er en styrer som har arbeidet i barnehagen i 28 år. Hun har 19 års erfaring som styrer. Informant to er pedagogisk leder i en styringsbarnehage. Styringsbarnehage kan beskrives som barnehager med ekstra kompetanse og ressurser til å ta imot barn med særskilte behov. Informanten har jobbet fire år som pedagogisk leder, men har 15 års erfaring fra barnehagen. Informant tre er assisterende styrer, og har hatt denne stillingen de siste fire årene. Informanten har 25 års erfaring fra barnehage. Alle de tre informantene signerte samtykkeskjema (Vedlegg 1, s. 43 – 46), som blir oppbevart på et sikkert sted.

4.4 Validitet og reliabilitet

I vår forskning har vi reflektert godt rundt de ulike metodevalgene og innsamlingsstrategiene. For å vurdere forskningsprosjektet sin reliabilitet, må vi reflektere rundt gjennomføringen av prosjektet, og hvor troverdig og pålitelig datamaterialet er. Når en er kritisk til forskningsprosjektet gir det inntrykk av at forskningen er gjennomført på en tillitsfull måte. Hvordan informasjonen samles inn, bearbeides, analyseres, tolkes og hvor godt datamaterialet er til og stole på (Bergsland & Jæger, 2014, s. 80). Når en skal bruke kvalitativ metode blir ofte intervju brukt, som kan være utfordrende at all informasjon blir sikret på en riktig måte. Vi har i ettertid bearbeidet og tolket hva informantene har delt med oss, som kan utgjøre en redusert pålitelighet i forskningsprosjektet. Validitet handler om hvor mye relevant informasjon og gyldighet som skal vurderes, og hvilket omfang resultatet er gyldig for det som er undersøkt. Vi må sikre at spørsmålene i intervjuguiden er relevante for problemstillingen (Bergsland & Jæger, 2014, s. 80).

Når vi skal analysere dataene, skjer dette som en gjentakende og dynamisk prosess gjennom teksten. For å kunne analysere datamateriale må vi ha gjort det klart på forhånd. Dette vil si å strukturere og omgjøre materiale til tekst. For å få dette til må vi redusere datamengde, skape struktur og mening. Slik at de nye perspektivene presenteres og kan drøftes i lys av den teoretiske forankringen (Bergsland & Jæger, 2014, s.82). En utfordring som kan oppstå under arbeid med tolkning og analyse er å skape et skille mellom informantene sine utsagn, og egne tolkninger i teksten. Dette er noe vi har vært bevisst på og gjort, for å styrke validiteten til prosjektet. Samtidig gjorde vi datamaterialet så transparent som mulig, ved å løfte frem informantene sine sitater, og vise hvordan vi tolker det (Bergsland & Jæger, 2014, s.82).

Informasjonen vi samlet inn av våre informanter ble transkribert etter intervjuet. Intervju to og tre ble transkribert rett etterpå og påfølgende dag. Intervju en, hadde vi kun notater til, så intervjuet ble transkribert en uke etter gjennomføring. Vi hadde lydopptak som ble slettet og notater som ble makulert. Etter at alle transkriberingene var gjennomført, gikk vi gjennom alt for å finne felles tematikk for alle intervjuene. Tematikken baserte vi på spørsmålene våre fra intervjuguiden, temaene vi da sto igjen med var samarbeid, PPT og barnevernet. Videre trakk vi ut noen sitater og poenger informantene kom med under alle punktene. Dette vil bli presentert videre i empirikapittelet.

4.5 Etikk og personvern

Når en skal hente informasjon fra barnehager er det regler for hvordan en skal overholde personvernet. Det ligger et ansvar hos veilederne og oss som studenter at prosjektet blir anonymisert, da det er intensjonen. Det skal søkes til NSD, dersom det er behandling av personopplysninger. Det er derfor betydelig og ha en tett dialog med veileder rundt disse spørsmålene. Det skal heller ikke være noen form for lydopptak, film, bilder som kan tas kopi til datamaskinen. Det skal ikke være opplysninger som er gjenkjennbart, som kan identifisere personene som har deltatt i forskningsoppgaven og transkripsjonen. Det som har blitt innsamlet av data skal bli anonymisert, makulert og slettet etter at transkribering er gjennomført. Skal forskningsoppgaven ha innhold som video, bilder eller lydopptak er det krav om meldeplikt til NSD (Bergsland & Jæger, 2014, s. 85-86).

I "lov om behandling av personopplysninger, 2012, §1" står det at det er lovfestet at informantene som stiller, ikke skal bli krenket ved håndtering av personopplysningene de har delt. Derfor er god forskningsetikk viktig (Bergsland & Jæger, 2014, s. 83). Det kan oppstå et etisk dilemma som henger sammen med problemstillingen som er valgt å forske på, under innhenting av data, drøfting og analyse av det innsamlede innhold. I rollen som forskere har vi hovedprinsipper vi må følge, som er å sende samtykkeskjema og informasjonsskriv (Vedlegg 1, s. 43 – 46). Deltakelsen er frivillig og informantene har rett til å trekke seg når som helst i prosessen, uten begrunnelse. Informantene har også rett til informasjon om undersøkelsens formål og hva det går ut på. I skjemaene (Vedlegg 1, s. 43 – 46), blir det gjort rede for prosjektet og hva barnehagen skal være med på, samt hva opplysningene skal bli brukt til (Bergsland & Jæger, 2014, s. 83).

Derfor har vi laget både samtykkeskjema, informasjonsskriv (Vedlegg 1, s. 43 – 46), og intervjuguide som vi sendte ut til informantene (Vedlegg 3, s. 48 – 49). Informantene ble derfor klar over generell informasjon om intervjuet og rettighetene de sitter på i forhold til personvern. Etersom vi ikke hadde NSD godkjenning, fikk vi ikke rettigheter til lydopptak, bilder eller video. Da vi fikk NSD godkjenning, brukte vi lydopptak på de to siste intervjuene. I informasjonsskrivet presiserte vi at det var ønsket å intervju styrer, pedagogisk leder eller barnehagelærer med mest relevant erfaring. Samtidig har vi i bruk ulike koder når intervjuene ble transkribert, slik at ingen personlige opplysninger kom frem. I

transkriberinger har vi vært nøyaktige og brukt god tid, slik at informantens perspektiv og mening har kommet riktig frem.

For å oppsummere metodevalget vårt valgte vi å bruke kvalitativ metode, med intervju som datainnsamlingsmetode. Vi har gjennomført tre semistrukturerte intervju, basert på en intervjuguide (Vedlegg 3, s. 48 – 49). Vi valgte nøye ut våre informanter som kunne belyse vår problemstilling.

5.0 Empiri

I dette kapitlet skal vi presentere den mest relevante empirien i våre undersøkelser. Disse funnene er resultatet etter gjennomføring av forskningsprosjektet vårt, for å finne et svar på hvordan samarbeidet med eksterne instanser fungerer. Vi har delt opp empirien etter den overordnede tematikken samarbeid, barnevernet og PPT.

5.1 Samarbeid

Informant en presiserer i hovedsak at samarbeidet er svært varierende. Hun opplever spesielt at PPT har en «ovenfra ned» holdning, og at PPT og barnevernet burde oppleve hvordan det er å være i feltet for å forstå barnehagens perspektiv. *“Jeg opplever at PPT og barnevernet har for lite erfaring om hvordan barnehagen er.”* Videre forteller hun at foreldre kan være redde for å bli stemplet, og derfor være motstander av at barnet trenger ekstra tilrettelegging. Samtidig sier hun at *“Noen foreldre har gått imot, som jeg måtte ha flere samtaler med, før det har gått videre.”*

Informant to opplever et svært godt samarbeid med PPT. Denne barnehagen hadde egne kontaktpersoner innen PPT og månedlige møter. Informanten hadde mindre erfaringer med barnevernet, men savnet et samarbeid med dem. Selv om hun senere i intervjuet sier at hun har gode erfaringer med å ta kontakt med barnevernet. Informanten sier at

Vi har veldig mange barn med flerkulturelle foreldre, så vi må ofte ha tolk for å forklare. Ofte fordi når vi sier PPT, så tenker de barnevernet, og at de skal ta barna våre fra oss. Vi har en del erfaring med dette, så vi vet at vi må betrygge dem, og det er viktig at vi har tolk selv om de snakker litt norsk.

Det var for å unngå misforståelser fordi det var ofte brukt vanskelige ord i barnehage sammenheng ved å kontakte for eksempel PPT. Derfor var tolk en svært viktig ressurs i disse møtene for å betrygge foreldre.

Informant tre beskriver samarbeidet som varierende, men også godt. Informanten presiserer at kommunen er i gang med et prosjekt der det skal bli satt fokus på et bedre samarbeid, med alle eksterne instanser som PPT, barnevernet, barnehagen, skolen og helsestasjonen. De jobber for barnet i sentrum og at alle de ulike profesjonene møter på barna. Hun forteller også at de har et drøftingsmøte med andre innsatser hver femte uke, der de kan ta opp saker anonymt. Informanten sier selv at

ja, de aller fleste foreldrene synes det er nyttig at vi får hjelp fra PPT, i forhold til, hvis det er det som er nødvendig. Mye handler egentlig om hvordan du på en måte forteller dette til foreldrene sant, og at vi gjerne begrunner det.

Videre forteller informant viktigheten av hvordan de må kunne begrunne faglig, og hvorfor de ønsker støtte fra PPT. Dette er fordi foreldrene må være orientert og involvert i hele prosessen med kartlegging, og eventuelle vedtak fra PPT.

5.2 Barneverntjenesten

Informant en opplever at barnevernet er en profesjon man skal stole på, men har erfaring med at det er viktig å stille seg kritisk til noen av avgjørelsene. Informanten sier at *“Fagfolk som kommer fra barnevernet og har barnesamtaler i barnehagen opplever jeg mest positivt, men har også fått negativ opplevelse.”* Hun opplever at fagfolk som kommer til barnehagen og har samtaler med barn er dyktige, men at dårlig erfaring har forekommet på grunn av dårlig resultat og ikke nok respekt for enkelte barn sine tilfeller. Barnehuset er derimot svært dyktig. I barnehagen til informant 1 er det kun hun som styrer som melder saker, for å unngå at ansatte på avdelingen skal stå i stormen når de møter foreldrene i barnehagehverdagen. Da hun startet som styrer forventet hun spesielt tilbakemelding fra barnevernet, men erfarte raskt at det ikke alltid kom. Likevel presiserer hun at foresatte i barnehagen ofte kan dele informasjon, og til og med takke de ansatte for å sende inn en bekymring. Informanten sier også at bakgrunnen til den varierende *“kvaliteten”* kan være siden *“når man melder en bekymring sjekker man hvilken bydel barnet hører til, samarbeidet kan derfor oppleves problematisk fordi det er så mange ulike ansatte i barnevernet som vi har kontakt med.”*

Informant to har gode erfaringer med å drøfte saker med barnevernet. Hun forteller at dersom en i personalgruppen har en bekymring for et barn, skal de skrive observasjon for det de har opplevd å diskutere dette med pedagogisk leder, som videre diskuterer det med styrer.

Informanten forteller at hun har opplevd at i rollen som assistent ble hun ikke hørt i en sak av pedagogisk leder. Hun tok det derfor videre til styrer på eget ansvar. Etter det ble barnevernet koblet inn og informanten oppfordret sine ansatte til at dersom de opplever det samme, skal de ta saken til neste ledd på egen hånd. Om tilbakemelding fra barnevernet sier informanten at *“vi har ingen tilbakemelding i sakene så vi vet ikke hva som blir gjort i sakene, så det er ganske frustrerende i saker vi melder opp. ”Vi er jo kjempe bekymret”*.

Informant tre beskriver forholdet til barnevernet som godt, det er enkelt å kontakte dem og de beskrives som en instans som er på tilbudssiden. De ønsker at barnehagepersonalet skal ta kontakt om de er usikker på noe, og de kan drøfte en situasjon de er usikre på eller ta en prat om veien videre. Informanten forteller at barnehagen er blitt godt kjent med barnevernet ettersom de deltar på fellesmøter. På spørsmål om tilbakemeldingen fra barnevernet svarer informanten. *“Det kan være litt ulikt for de har jo en, det kommer akkurat an på hvilken type sak det gjerne er og hvor langt den saken gjerne går, fordi de blir stoppet av taushetsplikten sin”*.

5.3 Pedagogisk psykologisk tjeneste

Informant en forteller at barnehagen har en fast PPT kontakt som kommer fra bydelen sitt fagsenter, og at dette samarbeidet fungerer godt. Samtidig som det endrer seg mye etter hvem kontaktpersonen er. Systemet kan derimot ofte fungere dårlig når de skal observere.

Informanten opplever *“at systemet er dårlig fordi de observerer gjerne for lite om dagen, og det skjer ofte i tidsrommet der barnet har det fint”*. Informanten erfarer også at det er lettere å få tiltak og vedtak dersom barnet har en diagnose, og at det er mindre sannsynlig å få hjelp uten. Hun er særlig opptatt av at PPT og barnets foreldre burde se barnets behov og ikke etter diagnoser.

Informant to erfarer at PPT gir god veiledning, og at de bruker god tid på observasjon og kartlegging. Henvisningen og svar fra PPT tar sin tid, men barnehagen velger da å sette inn egne tiltak uten svar fra PPT. Det er fordi de har ressursene og kompetansen til dette.

Informanten forteller at de opplever PPT som fleksible. Selv om barnehagen ikke

alltid får være med å påvirke tiden, opplever hun at de hvertfall blir lyttet til.

Informant tre forteller at det er lett å ta kontakt med PPT, og at de ønsker at barnehagen skal ta kontakt. Informanten erfarer at PPT observerer i situasjoner der barnet har utfordringer og ikke når barnet er utilgjengelig. Det blir beskrevet at PPT følger barnehagen sin tidsplan og legger til rette for observasjoner. Informanten erfarer at det kan være vanskelig og få tildelt ekstra ressurser og må kjempe for sine barn på grunn av innsparingskrav. Informanten forteller at *“det er alltid noen barn som trenger spesialpedagogiske vedtak, men det er masse som kan løses i barnehagen. PPT som støttetjeneste er jo enkel og grei å ta kontakt med opplever jeg.”* Det blir også beskrevet at de må være lojale og ha gode begrunnelser for å få ekstra ressurser ettersom det ikke er *“millioner på konto til det”*.

I dette kapittelet har vi sett på hvordan informantene erfarer samarbeidet med eksterne instansene barnevernet og PPT. Felles for informantene er at de opplever det som enkelt å ta kontakt med barnevernet, men at de ønsker et tettere samarbeid. Samarbeidet med PPT er derimot varierende. Noen av informantene har faste kontaktmøter, mens andre har kontakt kun ved behov. Alle opplever at det er tidkrevende å få tak i ressurser som barnet har behov for. Videre i neste kapittel drøfter vi de ulike erfaringene barnehageansatte har med de eksterne instanser som barnevernet og PPT.

6.0 Drøfting

I det siste kapittelet skal vi drøfte empirien, på grunnlag av teorien som står ovenfor. Presentasjonen av drøftingen er basert på barnehageansatte sine erfaringer og holdninger med samarbeid, barnevernet, PPT, fordeling av ekstra ressurser og foresatte sine roller i dette samarbeidet. Til slutt kommer vi med en konklusjon på vårt forskningsspørsmål under avslutningen.

6.1 Samarbeidet med eksterne instanser

Felles for informantene er at alle erfarer et godt samarbeid med eksterne instanser, og at det er enkelt å ta kontakt med PPT og barnevernet. Informantene opplever også at samarbeidet med PPT kan være tidkrevende. Det vil si at henvisninger og vedtak kan ta sin tid, før det blir satt i gang ekstra ressurser i barnehagene. Informant en har en fast kontaktperson som ansatte

kan drøfte og diskutere ulike situasjoner med. Barnehagen har hatt rundt 20 forskjellige kontaktpersoner, og ifølge informanten har ikke alle vært like egnet. Hun erfarer også særlig at PPT har en «ovenfra ned» holdning. Vi tolker at informant en erfarer at PPT tror at de sitter på mer kunnskap enn barnehagen, i samarbeidssituasjoner. Dette stemmer ikke alltid, ifølge informanten. Hun forteller at PPT og barnevernet ikke har nok erfaring om hvordan det er i barnehagene, og de burde være mer i feltet for å forstå hvordan det egentlig er i praksis.

Informant to erfarer også at samarbeidet med PPT kan bli svekket, særlig dersom det oppstår sykdom eller sykemelding. Videre forteller informanten at hun savner et samarbeid med PPT under sykdom, fordi det oppstår et stopp i samarbeidet i korte eller lengre perioder. Dette viser at samarbeidet er svært personavhengig. Denne erfaringen er felles for informant en og to. Det går ut over barnehagens arbeid, ressurser og barnets utvikling. Når profesjoner arbeider sammen blir det utvekslet erfaringer, kunnskap og innsikt, som kan bli et godt samarbeid. Det kan resultere i at instanser får ny forståelse av andre profesjoners arbeid, det kalles for synergieffekt. I et samarbeid mellom to instanser som PPT og barnehagen kan det være et mål å oppnå synergieffekt for bedre samarbeid i fremtiden (Haug, 2022, s. 144). Informant en og to erfarer at synergieffekten ikke blir oppnådd, ettersom samarbeidet blir svekket under sykdom.

Informant en og to erfarer at samarbeidet med barnevernet ikke er like tett som med PPT. Selv om alle informantene skryter av anonyme drøftinger de kan ha med barnevernet. Muligheten gir en trygghet for barnehagen dersom man er i tvil om en bekymring hos et barn. Når man drøfter anonymt eller sender en bekymringsmelding, er det tidligere nevnt særlig viktig å klare å skille mellom taushetsplikt og opplysningsplikt, for å bevare personvernet til barnet (Haug, 2022, s. 75).

Informant en erfarer at når hun melder en bekymringsmelding, må hun melde saken til den bydelen barnet hører til. Dette gjør at det blir mange ansatte i barnevernet som barnehagen har kontakt med. Dette kan til tider oppleves problematisk. Når barnehagen har behov for kontakt med PPT, har barnehagen en fast kontaktperson å forholde seg til. Ut ifra dette ser vi at informant en opplever at det er en ryddig måte å arbeide på. Likevel forteller hun oss at det er viktig som ansatt i barnehagen å tørre å se, og tørre å melde i fra. Dette opplever vi at hun mener uavhengig av hvordan kontakten med barnevernet er. Selv om samarbeidet oppleves

utfordrende eller at kommunen har interkommunalt samarbeid. Til tider kan avstanden mellom kommunene bidra til å gjøre dette utfordrende (Eriksen & Germeten, 2012, s. 17). Alt i alt savner informantene et tettere samarbeid med barnevernet, og uttrykker ønske om forbedring.

Alle informantene legger frem at barnets beste må komme til syne for å fremme et godt samarbeid. Informant to og tre forteller at de har månedlige samarbeids – og veiledningsmøter med PPT, som de har positive opplevelser med. Her får de muligheten til å drøfte navngitte saker med samtykke fra foreldre, eller anonymt. Alle informantene forteller at det er styrer som melder inn bekymringsmeldinger til barnevernet, og at det er styrer og pedagogisk leder som henviser til PPT. Deretter er det pedagogisk leder som har ansvar for at resten av personalet tar i bruk tildelte tiltak for barnet. Samtidig er det pedagogisk leder som står for ansvaret med foreldresamarbeid, inkludert møter. Ut fra dette tolker vi at informantene derfor verdsetter FNs barnekonvensjon som går ut på at barna blir beskyttet fra diskriminering, har rett til å uttrykke seg og bli hørt under samarbeid mellom ulike instanser (Eriksen & Germeten, 2012, s. 40). I et tidligere nevnt kapittel legger barnehageloven §6 til rette for barns medvirkning (Barnehageloven, 2022, §3). Alle informantene forteller at det er viktig når man samarbeider med eksterne instanser, slik at barna får mulighet til å uttrykke sine opplevelser.

Informant tre erfarer at alle instanser må fortsette å forbedre arbeidet og utvikle det tverrfaglige teamet (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, 2018). Det er fordi alle instansene arbeider for samme barn, og for barnets beste. Vi tolker at informanten ønsker at instansene fortsetter å utvikle seg tverrfaglig, for å forbedre samarbeidet rundt barnet. Dette inkluderer forståelse og samhandling mellom de ulike instansene (Haug, 2022, s. 27). Informant tre erfarer at hun opplever det særlig viktig at det blir en balanse for barnet, å legge til rette for spesialpedagogiske tiltak. Hun tar frem viktigheten av å tilrettelegge for tiltak på avdelingen, mot å ta barnet ut av fellesskapet. Hun forteller at grunnen til det er viktigheten av å skape et inkluderende fellesskap, som rammeplanen fremhever (Utdanningsdirektoratet, 2017 s. 26). En del av tidlig innsats er å legge til rette for et spesialpedagogisk tilbud innenfor det nåværende allmennpedagogiske tilbudet. Dette bidrar til at det blir mindre synlig for barnet som har behov for tilrettelegging. Det går på barns rettigheter, som sier at barn med særskilte behov har samme rettigheter som alle andre barn (Åmot, 2019, s. 101 - 102).

Oppsummert opplever informantene det lett å ta kontakt med eksterne instanser, fordi både barnevernet og PPT er på tilbudssiden. Informantene opplever at instansene er åpne for kontakt og alle har barnets beste i fokus. Selv om noen opplever at samarbeidet med PPT kan være fraværende. Dette er fordi to av informantene erfarer at det er hyppig utskiftning av kontaktpersoner, og samarbeidet stopper opp ved langvarig sykdom hos PPT. Grunnen til det tolker vi er fordi det er mangel på ressurser. Informantene skryter av muligheten for anonym drøfting med barnevernet. Samtidig etterspør informantene om et tettere samarbeid med barnevernet. For at samarbeidet med eksterne instanser skal inneholde kvalitet, må drøfting, nok ressurser og tid være inkludert hos de ulike instansene.

6.2 Holdninger til eksterne instanser

Under intervjuene kommer det frem at alle barnehagene har klare ordninger som går ut på at styrer skal melde til barnevernet. Alle informantene har klare retningslinjer og rutiner for hvem de skal kontakte ved behov. Informantene vi intervjuet fortalte at de har en god dialog med barnevernet. De er lett tilgjengelig og ønsker at barnehagene skal kunne ta kontakt dersom de trenger en anonym drøfting. Alle informantene opplever at det er lav terskel for å ta kontakt med barnevernet, og fremmer at barnevernet er på tilbudssiden. Informantene forteller at de er fornøyd med ordningene, som gjør at de kan drøfte anonymt med barnevernet. Dette gjør at barnehageansatte kan drøfte ulike saker og bekymringer med kompetente fagfolk. Anonym drøfting er et godt verktøy for barnehageansatte dersom de er usikre angående en situasjon. Det bidrar til å avdekke saker som blir meldt til barnevernet. Ansatte i barnehagen har som sagt opplysningsplikt, som overgår lovbestemmelsen om taushetsplikt. Det plikter til at alle som arbeider i barnehagen, og som har grunn til å mistenke en bekymring hos et barn (Haug, 2022, s. 75).

Holdninger og verdier som er til stede i barnehagen er svært viktig i møte med personalet, men også barnevernet. Det er vesentlig å snakke åpent om profesjonsetikk i barnehagen, slik at de ansatte har samme holdning til barnevernet og andre instanser. I rollen som barnehagelærer må en opparbeide seg en god faglighet og et godt begrunnet etisk ståsted. Dette er for å kunne ta gode valg i møte med andre ansatte, samt andre profesjoner. Det er betydningsfullt å ta med profesjonsetikk inn i barnehagen, spesielt inn i den daglige

kontakten med barn, foresatte, ansatte og andre instanser. Profesjonsetikken bidrar til at vi kan reflektere over handlingene våre underveis, men også etterpå (Tholin, 2015, s.12).

Informantene erfarer at de som regel ikke får tilbakemelding fra barnevernet. Likevel viser informantene forståelse for barnevernet sin taushetsplikt og respekterer den, selv om de mener at det kan være utfordrende. Ifølge Haug (2022) skal barnehagen få en tilbakemelding innen tre uker etter at meldingen er mottatt. Denne meldingen skal inneholde informasjon dersom det blir åpnet undersøkelser i saken. Disse undersøkelsene kan ta opptil tre måneder. Da skal barnehagen motta en ny melding dersom saken blir henlagt eller om det er videre undersøkelser (Haug 2022, s.74). Denne tilbakemeldingen er svært viktig for å bevare tilliten i forholdet mellom barnevern og barnehage. Vår forskning viser at dette ikke stemmer med hvordan det er i praksis (Haug 2022, s.79).

Informant en forteller at hun i starten av karrieren forventet svar og syntes det var utfordrende og ikke motta tilbakemelding fra barnevernet. Dette er noe hun har lært å akseptere, etter mye erfaring. En erfaring hun sitter med, er at foreldre ofte selv forteller status om saken til de ansatte og veien videre. Da takker de gjerne barnehagen for å ha meldt inn saken. Informant to forteller at de aldri har mottatt tilbakemelding fra barnevernet, som er svært frustrerende i og med at de er meget bekymret for et barn. Til og med når informant to får et pålegg om å dele informasjon om bestemte barn, har hun ikke mottatt tilbakemelding (Haug 2022, s.75). Selv etter at hun har sendt en forespørsel, har dette ikke blitt oppfylt. Ut ifra dette ser vi at samarbeidet med barnevernet ikke er like tett som barnehageansatte ønsker. Derfor kan tilliten mellom barnehagen og barnevernet bli svekket, fordi barnehagen ikke får den tilbakemeldingen de ønsker.

Videre forteller informant tre at svar fra barnevernet kommer, men det spørres hvilken type sak det er. Hun mener også at delingen av informasjon til barnevernet blir stoppet av taushetsplikten. Hun erfarer at de får vite det de har behov for, for og å kunne legge tilrettelegge for barnets beste og foreldrene/foresatte. Informantene nevner at barnevernet har en strengere taushetsplikt enn barnehagen. Taushetsplikten deres er utvidet og mer omfattende. Barnevernet arbeider etter barnevernloven §6-7 (Eriksen & Germeten, 2012, s. 80).

Oppsummert så sitter informanter en, to og tre igjen med erfaringer om at de får lite eller ingen tilbakemelding fra barnevernet. Dette ser det på som utfordrende, selv om de har forståelse for taushetsplikten.

Vi brukte anledningen til å høre hva informantene sine erfaringer er, angående PPT sine tilpasninger etter barnets rutiner. I hovedsak med tanke på gjennomføring av observasjoner og kartlegging. Informantene formidler at de stort sett har positive erfaringer med PPT sine tilpasninger, selv om noen er mer fornøyd enn andre. Informant en forteller at hun erfarer ingen problemer med PPT sine tilpasninger under en observasjon, men at de gjerne observerer barnet for lite om gangen. Observasjonen tar ofte plass da barnet er i god lek, og ikke i settinger som barnet sine utfordringer kan komme fram. Informant en mener at to timer med observasjoner er altfor lite. De har meldt inn saker til PPT som har blitt avsluttet ettersom PPT ikke så utfordringer hos barnet, de to timene de var der. Barnehagen til informant en melder saker på nytt, hvis de opplever at barnet ikke får tilstrekkelig hjelp etter endt kartlegging. De har meldt inn samme saker flere ganger. Hun forteller videre at hun fysisk har møtt opp på fagsenteret, for å komme gjennom PPT. Dette var for å kjempe frem tiltak for barn og ekstra ressurser i barnehagen. Dette bekrefter tankene våre vi hadde i forkant, at PPT ofte kommer for å observere et barn når det passer de best. PPT får derfor ikke sett situasjoner der barnet har mest utfordringer.

Informant to synes derimot at PPT er fleksibel og kommer når det passer for barnet. Hvis barnet sover, gir de beskjed om at de må komme et annet tidspunkt for observasjon. Det er ingen problem for PPT, og forteller at de har en god kontaktperson i kommunen. Hun legger også til at de hører på hva barnehagen har å si, og tilpasser seg etter deres planer. Dersom barnet er opptatt når PPT kommer, bruker de tiden på å observere andre avdelinger. Informant tre beskriver at PPT får et tidspunkt av barnehagen og følger dem på det. PPT kommer da det er mest hensiktsmessig for dem, og etter hvilken type utfordringer de skal observere. Hun forteller at de må komme å se en overgangssituasjon dersom det er dette barnet har utfordringer med. PPT er en instans som tar sakkyndige og helhetlige utredninger, som innebærer vurdering og kartlegging. Deres arbeid med kartlegging er på grunnlag av observasjoner barnehagen har sendt inn til PPT i forkant (Utdanningsdirektoratet, 2021). PPT har et ansvar og legger til rette for skoler og barnehager, slik at alle skal få et godt pedagogisk tilbud. Dette er for å skape et pedagogisk inkluderende og likeverdig tilbud til alle barn

(Utdanningsdirektoratet, 2017). Målet med PPT er at de skal bidra til og hjelpe barnehager og skoler med og bygge opp kompetanse samt organisasjonsutvikling slik at det kan bli godt lagt til rette for barn med særskilte behov, det skal og bli lagt til rette for tidlig innsats (Utdanningsdirektoratet, 2022).

For å oppsummere så sier informant en og to at de erfarer PPT som fleksible. Det er ikke alltid barnehagen får påvirke, men de opplever at de blir hørt. Informant en skulle ønske at PPT brukte mer tid på kartlegging i situasjoner barnets utfordringer kommer frem. Da må de melde saker på nytt, og kjempe hvis de ikke får tilstrekkelig hjelp fra PPT. Alle informantene ønsker bedre tilbakemelding fra barnevernet, for å kunne legge til rette for barnet og foresatte. Dersom barnehageansatte hadde fått informasjon om saken, kan dette hjelpe barn og familier i en vanskelig situasjon. Taushetsplikten kan derfor sette en stopper for et samarbeid som kan føre til at det ikke blir lagt godt nok til rette for barn og foresatte i ulike livssituasjoner. Er da taushetsplikten for streng tolket eller er taushetsplikten til det beste for barnet?

6.3 Fordelingen av ekstra ressurser

Fordelingen av ekstra ressurs, var et viktig tema for oss å høre mer om under intervjuene med informantene. Det er fordi vanlige tiltak fra PPT sin side kan være tildeling av ekstra ressurser. For eksempel kan det være timer med miljøressurs, logoped eller spesialpedagog. Alt etter hva vedtaket fra PPT konkluderer med. Disse påstandene er basert på funnene i forskningen vår. Informantene våre hadde ulike synspunkter på fordeling av ekstra ressurser. Ovenfor nevnte vi at informantene opplevde samarbeidet med PPT tidkrevende. Det gjelder også for å få tildelt ressurs. Informant en forteller at de har hatt barn som har fått vedtak fra PPT i mars måned, men at de ikke fikk tildelt noe ressurs før til høsten igjen. Dette blir da et halvt år med venting. PPT arbeider systemrettet, som vil si at de arbeider med organisasjon og kompetanseheving i barnehagen. Årsaken til det er for å tilrettelegge tidlig innsats og barn med spesielle behov (Åmot, 2019, s. 101-102). I praksis blir dette til at barnehagen sitter igjen uten de ressursene de har behov for. Det systemrettede arbeidet til PPT gir barnehageansatte en opplevelse av at de ikke får god nok støtte. Kompetansehevingen i barnehagen er da ikke kommet langt nok, i og med at barnehagene føler at det ikke får ressursene de har behov for.

Funnene våre viser til at i praksis så betyr dette at barnehagene erfarer at det tar lang tid før de får tildelt ekstra ressurser. Denne perioden blir referert til som saksbehandlingstid, og går ut på at PPT ønsker at barnehagen skal prøve ut forskjellige tiltak før de får tildelt ekstra ressurser (Åmot, 2019, s. 101-102). Dette kan medføre at formelle vedtak som gir rett på ekstra ressurser, blir satt på vent. Informant tre sier det samme, at de ikke alltid får tildelt ønsket mengde ressurser, fordi man alltid skal tenke økonomi. De opplever også at de må kjempe for å få tak i ressursene. De må gjerne jobbe overtid for å begrunne til PPT hvorfor de har behov for ressurser. I tillegg til at de må vise tiltak de har gjennomført innenfor sine egne rammer. Det kan stride mot målet og hensikten med tidlig innsats (Meld. St. 20 2019-2020 s. 12.). Ut fra det informantene forteller, tolker vi at det er enkelt å kontakte PPT for observasjoner og kartlegging. Det som kan oppleves tidkrevende er tildelt ressurser som barnet har behov for.

Informant to er i en litt annen situasjon, i og med at de har egne miljøressurser på huset, og samarbeider tett med PPT. Miljøressursene blir flyttet rundt etter hvor det er behov, og blir regnet som en del av grunnbemanningen. Dette systemet er en motsetning til hva de andre informantene våre får. De to andre informantene får miljøressursene sine utenfra, som oftest gjennom PPT. Informant to deler både fordeler og ulemper med dette. En stor fordel med denne type system er at de ansatte kjenner de ulike miljøressursene, og kan dermed plassere dem slik at de får utnyttet kompetansen best. Denne barnehagen har også ekstra kompetanse innenfor barn med spesielle behov, og setter dermed inn tiltak der det er behov. Dette er før det kommer et eventuelt vedtak fra PPT.

Bakgrunnen for at barnehagen sitter på denne type kompetanse er fordi det er en styrkings barnehage, som vil si at barnehagen har ekstra kompetanse innenfor barn med særskilte behov. Dette er en gode som de andre informantene ikke har mulighet til, fordi de er avhengig av at ressursen blir tildelt utenfra, etter vedtak fra PPT. Informanten forteller at en ulempe hun erfarer med denne type organisering, er at miljøressursen ofte ikke arbeider direkte inn mot utfordringer. En ekstern ressurs hadde arbeidet direkte mot utfordringene. Miljøressursene er en del av grunnbemanningen, og personalgruppen i barnehagen. Dersom et barn har vedtak på 50% ressurs, så kan det være at den ansatte arbeider de andre 50% på en annen avdeling.

Oppsummert så erfarer informant en og tre det som vanskeligere å få tak i alle ressursene de har behov for, i og med at det alltid er innsparing av midler fra den offentlige sektoren. For informant to er situasjonen annerledes, fordi de har den nødvendige kompetansen på huset. Tildeling av ekstra ressurs kommer som et vedtak fra PPT, etter observasjoner og kartlegging av barnet. Dette er avhengig av det tverrfaglige samarbeidet mellom barnehagen og PPT. For at alle partene skal få ønsket utbytte, er det viktig at alle har god samarbeidskompetanse (Glaser, 2022, s. 76). Dette vil si at kompetanse for hvilke ferdigheter og oppgaver andre instanser har. Dialogen i et tverrfaglig samarbeid er viktig, for å unngå misforståelser og unngå at forventningene våre skaper begrensninger i samarbeidet. Dialogen må være gjensidig og åpen for at alle kan dele meningene sine, selv når man ikke er enig (Johannessen, 2020, s. 235- 237). I praksis kan det vise at barnehagen ikke alltid får de ressursene som det er behov for. Barnehagen sitter med opplevelsen av at de ikke alltid blir hørt på, etter at PPT er ferdig med sine kartlegginger.

6.4 Foresatte sin rolle i samarbeidet med eksterne instanser

Det er som oftest barnehagen som oppretter kontakt med PPT. Når barnehagen ønsker å sende henvisning til PPT, skal foreldre være involvert og det kreves samtykke fra dem i forkant (Utdanningsdirektoratet, 2022). Hvis barnehagen ønsker å søke støtte fra PPT, får foreldre en sentral rolle. I et tverrfaglig samarbeid skal alle instansene arbeide ut ifra barns beste (Eriksen & Germeten, 2012, s. 39). Det vil si at alle instanser som er involvert skal arbeide mot hva som er det beste for barnet.

I vår undersøkelse spurte vi om hvordan ansatte erfarte samarbeidet med foreldre om å søke støtte fra PPT. Informant en og tre erfarer mye av det samme, foreldrene har som oftest forståelse for at barna deres har behov for ekstra støtte, samtidig som at noen foreldre kan være redde for å bli «stemplet». Dette ble da løst ved å ha flere samtaler med foreldrene for å begrunne valgene. Informant tre, erfarer at det er viktig å kunne begrunne faglig hvorfor barnet har behov for støtte, og hvilket tiltak barnehagen har gjennomført i barnehagen før eksterne instanser blir koblet inn. Det er viktig å tenke over hvordan man forteller dette til foreldrene, og ha et kontinuerlig samarbeid om tiltakene som allerede er gjennomført i barnehagen. Det er viktig å være åpen om det, slik at foreldrene ikke sitter med en følelse av at barnet deres «er for vanskelig å håndtere», så barnehagen ønsker ekstern hjelp. Dette kan

skje dersom de opplever at barnehagen brått vil ta kontakt med PPT. Foreldresamarbeid er viktig for et godt samarbeid mellom barnehagen og hjemmet. Det er grunnleggende å ha god tone med foresatte, da det blir lettere å ta opp ubehagelige situasjoner i etterkant. Ved å utvikle et godt foreldresamarbeid må barnehageansatte være godt faglig rustet, sitte på kompetanse, og være profesjonell i møte med foresatte. Det er vesentlig at barnehagepersonalet er fordomsfri, tolerant, sensitiv, fleksibel samt anerkjennelse (Glaser, 2022, s. 17). Vi opplever at informantene er bevisste på dette, og gjør det de kan for å opprettholde et godt samarbeid med foresatte.

Informant tre forteller at de blir drøftet i tverretatlige team. Dette er et team bestående av barnevern, helsestasjon og PPT. Sakene kan bli drøftet anonymt på et generelt grunnlag eller navngitt med samtykke fra foresatte. Et unntak i taushetspliktene er at barnehagen kan drøfte saker på generelt grunnlag uten å gi fra seg informasjon som kan identifisere barnet. Eller så gir forvaltningsloven §13 a nr.1 barnehagen, mulighet til å drøfte saker med andre instanser så lenge foreldre har gitt fra seg samtykke. Foreldrene må samtykke til hvilken informasjon barnehagen skal dele, og hvem informasjonen blir delt med (Eriksen & Germeten, 2012, s. 82-83). Under disse møtene kan pedagogiske ledere få PPT sitt syn på tiltakene de setter inn, før de melder opp barn til PPT.

Tverrfaglig team er en gruppe med ulike profesjoner, som sitter med ulike kompetanse. I flere kommuner har de satt opp tverrfaglige team (Barne- og likestillingsdepartementet og Kunnskapsdepartementet, 2009, s. 30). Dette bidrar til at de ulike etatene får et tettere samarbeid. Informant to hadde andre erfaringer til foreldresamarbeid, ved kontakt med PPT. I og med at barnehagen har mange barn med flerkulturelle foreldre, er det viktig for barnehagen at foreldrene får en god forståelse av hva som foregår. Det vil si at selv om foreldrene snakker litt norsk, tok de inn tolk på møtene for å forsikre seg om at foreldrene forsto det de ville formidle. Dette var en god metode, for å kunne betrygge dem og unngå misforståelser som kunne skape krisetanker hos foreldrene. Informanten forteller at noen foreldre kunne knytte PPT til barnevernet og da krisemaksimerer med å tenke «skal dere ta fra oss barna våre». Derfor får tolken en sentral rolle, for å kunne betrygge dem om at det ikke kommer til å skje. Dette viser bilde foreldrene kan ha til eksterne instanser, og da spesielt barnevernet. Barnevernet har ifølge barnevernloven rett til å kunne gjennomføre

omsorgsovertakelse uten foreldrene sitt samtykke. For at denne loven skal tre i kraft må barnet være utsatt for alvorlig omsorgssvikt eller mishandling (Glaser, 2022, s. 65).

Dette skjer ikke ofte, og er ikke en tematikk i et tverrfaglig møte som vi snakker om her. Tidligere forskning som er nevnt over i denne oppgaven viser til at "bilde" de ulike instansene har på hverandre kan bidra til å skape samarbeidsbarrierer. Bakklien (2010) skriver om erfaringene barnehagen har med barnevernet. Barnehagen etterspør informasjon, men taushetsplikten stopper barnevernet fra å gi noe tilbake (Bakklien, 2010 s. 5). Informant tre viser at hun også har samme holdning til barnevernet. Hun uttrykker et ønske om et tettere samarbeid med barnevernet. I og med at de ansatte erfarer et manglende samarbeid med barnevernet kan dette bidra til at foreldrene i denne barnehagen ser på barnevernet, «som noe skummelt».

For å oppsummere kan vi si at foreldrene reagerer ulikt når barnehagen vil ta kontakt med andre instanser som PPT. Det som er felles er at det er viktig for barnehagen å informere foreldrene etter hvert. Vi ser ut fra funnene våre at når systemet skal fungere er det viktig at foreldrene vet alt som skjer, og den faglige begrunnelsen for ulike tiltak. Noe som kan lette samarbeidet med foreldrene er at de får mer kunnskap om de ulike instansene. Hva som er deres fagområder og hvordan hjelpetiltak de kan tilby. Når barnehageansatte har mer kompetanse om de andre instansene, er det enklere å formidle hva som skal skje videre til foreldrene. Funnene våre kan også vise at det manglende samarbeidet mellom barnehagen og barnevernet kan styrke foreldrene sine usikkerheter, om hvilken kompetanse barnevernet sitter på. Det er viktig å få frem at det er svært sjeldent de gjennomfører en omsorgsovertakelse, men at de har mange verktøy og tiltak de kan bidra med.

7.0 Avslutning

Vi stilte spørsmålet "Hvordan erfarer barnehageansatte samarbeidet med eksterne instanser?" For å besvare dette har vi ovenfor presentert relevant teori, metodevalg og empiri, som vi har drøftet mot hverandre. På forhånd hadde vi våre egne tanker om barnehagens samarbeid med barnevernet og PPT, og derfor valgte vi å ta utgangspunkt i disse instansene. Vi hadde også utarbeidet oss tanker om hvilke empiri vi kom til og finne. I denne oppgaven har vi valgt å kun belyse samarbeidet med eksterne instanser fra barnehagen sin side. Det vil si at barnevernet og PPT kan ha en annen oppfatning av samarbeidet.

Ut ifra våre egne erfaringer, tenkte vi at samarbeidet kom til å være varierende. Vi har hørt fra tidligere praksisperioder at tilbakemelding fra barnevernet kan være fraværende og at det ligger et stort ønske om å ha et tettere samarbeid. Funnene våre bekrefter tanken om at det vanskelig å få tak i ekstra ressurser, grunnet innsparing i offentlig sektor. På forhånd tenkte vi at PPT var vanskelig å få tak i, og at de var raske i observasjonsfasen. Samtidig som PPT ikke alltid tilpasser seg, og ikke hører på de som kjenner barnet best. Hypotesen vår gjenspeiler delvis våre funn, selv om de ansatte i barnehagen sier at de har full forståelse for at PPT ikke har nok kapasitet til å rekke alt. Vi opplever at informantene erfarer samarbeidet med eksterne instanser som varierende. Det er mange ulike måter å organisere systemene på for å få til et samarbeid mellom barnehagen, barnevernet og PPT. Informantene våre speiler denne påstanden, og kommer med mange konkrete eksempler som viser både positive og negative erfaringer. Vi ser at informantene som har månedlige samarbeidsmøter med PPT deler flere positive erfaringer om samarbeidet.

Vi konkluderer med at en fast kontaktperson og faste møter med PPT bidrar til å styrke samarbeidet og tilliten mellom barnehagen og PPT. Vi ser viktigheten av å kunne drøfte saker med tverrfaglig team. Dette skaper en trygghet hos de ansatte i barnehagen, ved å kunne få bekreftelse og veiledning av profesjoner som sitter på annen kompetanse. Noe som går igjen er at det ikke alltid er like enkelt å få tildelt ekstra ressurs under behov. Vi ser at PPT er raske med å observere og kartlegge utfordringer hos barn, men at det er tidkrevende og få ressursene det er behov for. Anonyme drøftinger er derfor noe vi opplever skaper trygghet hos ansatte i barnehagen. Det er med på å sikre at barnehageansatte ikke føler at de står alene. Spesielt i situasjoner der de er bekymret for et barn. Samtidig som vi ser viktigheten av at barnehagen får den ønskede tilbakemeldingen fra barnevernet for å opprettholde tilliten. Tilbakemeldingen som er ønsket, blir i praksis hindret av taushetsplikten.

For å besvare spørsmålet "hvordan erfarer barnehageansatte samarbeidet med eksterne instanser?", vil det korte svaret være at det er svært varierende. Det kommer helt an på person, situasjon, sted. Heving av samarbeidet mellom barnehager og andre profesjoner kan derfor bidra til et bedre tverrfaglig samspill. Utgangspunktet for samarbeidet skal være fokus på barnets beste. Hovedansvaret for å ivareta barnets beste hviler på de ansatte i barnehagen, som skal arbeide mot at barna får all den støtten de har behov for i fra tidlig alder. Likevel

stiller vi nå sterkere til arbeidslivet, ettersom vi har bredere kunnskap om hvordan samarbeidet med eksterne instanser utspiller seg i praksis. Det usynlige samarbeidet mellom de ulike instansene blir ofte ikke lagt merke til. Dette er et tverrfaglig samarbeid som samfunnet er avhengig av, for å kunne oppfylle målet om tidlig innsats, samt fange opp barn og familier i sårbare livssituasjoner.

8.0 Litteraturliste

Bakklien, B. (2010) *Skole, barnehage, barnevernstjeneste - bilde av de andre hindrer samarbeidet*. fhi.brage.unit.no https://fhi.brage.unit.no/fhi-xmlui/bitstream/handle/11250/281486/Baklien_091009_skolebarnehage.pdf?sequence=3&isAllowed=y

Barne- og familiedepartementet. (2009, 8, juli). *Til barnets beste – samarbeid mellom barnehagen og barneverntjenesten*. Regjeringen.
<https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/bld/til-barnets-beste---samarbeid-mellom-barnehagen-og-barneverntjenesten.pdf>

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. (2018). *Tett på – tidlig innsats og inkluderende fellesskap i barnehage, skole og SFO*. Hentet 14. april 2023 fra

https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-6-20192020/id2677025/?ch=6#fn1_doc

Barnevernloven. (2022) *Lov om barneverntjenester* (LOV-1992-07-17-100).

Lovdata. https://lovdata.no/dokument/NLO/lov/1992-07-17-100#KAPITTEL_1

Bergsland, M & Jæger, H. (Red.). (2014). *Bacheloroppgaven i barnehagelærerutdanningen*. Cappelen Damm akademisk.

Christoffersen, L. & Johannessen, A. (2012). *Forskningsmetode for lærerutdanningene*. (1. utg.).

Abstrakt forlag.

Eriksen, E. & Germeten, S. (2012). *Barnevern i barnehage og skole: møte mellom barn, foreldre og profesjoner.*

Cappelen Damm akademisk.

Forente Nasjoner. (2022, 4. februar). *Barnekonvensjonen*. FN-sambandet. Hentet 17. Mars 2023 fra

<https://www.fn.no/om-fn/avtaler/menneskerettigheter/barnekonvensjonen>

Forvaltningsloven. (1967) *Lov om behandlingsmåter i forvaltningsaker.* (LOV-1967-02-10)

Lovdata. <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1967-02-10?q=forvaltningslov>

Glaser, V. (2022). *Foreldresamarbeid barnehagen i et mangfoldig samfunn* (utg. 2.).

Universitetsforlaget

Haug, H. K. (2022). *Barnevern for barnehagefolk innføring i arbeid med barnevern i barnehagen* (utg. 2.).

Universitetsforlaget

Helsedirektoratet. (2018, 1. februar). *Det må legges til rette for utvikling og utveksling av kompetanse mellom helseforetak og kommuner.* Hentet 13. april 2023 fra

<https://www.helsedirektoratet.no/veiledere/oppfolging-av-personer-med-store-og-sammensatte-behov/kompetansebehov-og-kompetanseplanlegging/det-ma-legges-til-rette-for-utvikling-og-utveksling-av-kompetanse-mellom-helseforetak-og-kommuner>

Johannesen, A., Tufte, P, A. & Christoffersen, L. (2021). *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode* (6. utg.).

Abstraktforlag

Kunnskapsdepartementet. Hentet 13. April 2023

<https://www.udir.no/globalassets/filer/barnehage/rammeplan/rammeplan-for-barnehagen-nynorsk2017.pdf>

Lundestad, M. (2021). *Ledelse i barnehagen*. I E. Skogen, R. Haugen, M. Lundestad, & M. V. Slåtten (Red.), *Pedagogisk ledelse av medarbeidere i et relasjonelt perspektiv* (s. 205-232).

Fagbokforlaget.

Meld. St 6 (2019-2020) *Tett på – tidlig innsats og inkluderende fellesskap i barnehage, skole og SFO*. <stm201920200006000dddpdfs.pdf>

Regjeringen. (2006, 1. mars) *Rammeplan: for barnehagens innhold og oppgaver*. Hentet 13. April 2023

<https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kilde/kd/reg/2006/0001/ddd/pdfv/282023-rammeplanen.pdf>

Tholin, K. R. (2015). *Profesjonsetikk for barnehagelærere*. Fagbokforlaget

Utdanningsdirektoratet. (2022, 5. desember). *Film: Hva er rammeplanen for barnehage?*

Hentet 20. Mars 2023 <https://www.udir.no/laring-og-trivsel/stottemateriell-til-rammeplanen/film-hva-er-rammeplan-for-barnehagen/>

Utdanningsdirektoratet. (2022, 7. juli). *PP- tjenesten*. Hentet 23. Mars 2023

<https://www.udir.no/laring-og-trivsel/spesialpedagogikk/pp-tjenesten/>

Utdanningsdirektoratet (2021) *Veilederen spesialpedagogikk*.

Hentet 16.Mai 2023

<https://www.udir.no/laring-og-trivsel/spesialpedagogikk/spesialundervisning/Spesialundervisning/>

Regjeringen. (2006, 1. mars) *Rammeplan: for barnehagens innhold og oppgaver*. Hentet 13. April 2023

<https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kilde/kd/reg/2006/0001/ddd/pdfv/282023-rammeplanen.pdf>

Åmot, I. (2019). Barns perspektiver, sakkyndighetsprosesser og systemarbeid i barnehagen.

Bjerklund, M & Groven, B. (Red.), *PPTs systemrettede arbeid i barnehagen*. (s. 100-113).

Universitetsforlaget

9.1 Vedlegg 1: informasjonsskriv og samtykkeskjema

Vil du delta i forskningsprosjektet

Hvordan erfarer barnehageansatte samarbeid med eksterne instanser?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å hvordan barnehager samarbeider med eksterne instanser. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Problemstillingen under denne bacheloroppgaven er: “Hvordan erfarer barnehageansatte samarbeid med eksterne instanser?”. Det er et forskningsprosjekt og vi skal intervjuer deg for å få mer informasjon til å kunne forske. Vi ønsker å fokusere på hvordan samarbeidet er med instanser som PPT og barnevernet. Formålet med forskningen er å få mer kunnskap om temaet, og skape oss erfaringer.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Høgskulen på vestlandet er ansvarlig for prosjektet.

(.....),(.....) og (.....) er sammen ansvarlig for

bacheloroppgaven vi har veileder Hilde Alme.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Vi spør om akkurat du vil delta i dette forskningsprosjektet om du har erfaring med eksterne instanser. Vi ønsker og høre med barnehager som vi ikke har noe kjennskap til. Vi vil intervjuer tre barnehager, om ikke noen svarer ja sender vi ut flere mail til andre barnehager. Skulle ikke det fungere spør vi barnehager vi har kjennskap til, men det er ikke ønskelig. Dette er for at barnehagen skal være ærlige og ikke kjenne på noe press og fremstå på en spesiell måte.

Hva innebærer det for deg å delta?

Dersom du deltar i prosjektet, innebærer det at vi intervjuer deg med 16 spørsmål knyttet til problemstillingen vår. Intervjuet starter med tre åpningsspørsmål som gjør at vi blir litt bedre kjent, det er blant annet: “Kan du fortelle litt om deg selv og din arbeidserfaring?”. Videre går vi over på spørsmål om hvordan du erfarer samarbeidet med PPT og barnevernet. Intervjuet innebærer spørsmål om “Hvordan erfarer du tilbakemelding fra barnevernet etter et samarbeid” og “Hvordan opplever dere i barnehagen fordeling av eventuelt tildelt ekstra ressurs?”. Svarene dine blir registrert via lydopptak og notater.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle dine personopplysninger vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket.

- De som vil ha tilgang til svarene er vår veileder og oss som student gruppe.
- Vi vil lagre alle opplysningen på en sikker data. Slik at ingen uvedkommende har tilgang på denne.
- Vi behøver lydopptak som fremstår som sensitiv informasjon, skulle vi trenge navn og kontaktopplysninger skal dette bli erstattet med en kode som lagres på egen navneliste adskilt fra øvrige data. Dataen skal bli lagret inne på forskningsserver, innelåst/kryptert.

Hva skjer med personopplysningene dine når forskningsprosjektet avsluttes?

Prosjektet vil etter planen avsluttes når oppgaven blir godkjent den 25.05.23, ettersom det er innleveringsfrist. Når prosjektet er avsluttet vil datamateriale med dine personopplysninger anonymiseres. Vi anonymiserer personopplysningene ved at vi ikke opplyser om institusjon og navn. Informasjonen som deles over lydopptaket blir omgjort til skriftlig dokumentasjon. Anonymiserte opplysninger vil ikke bli slettet, men kunne gjenbrukes til annen forskning.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Høgskulen på Vestlandet har Sikt – Kunnskapssektorens tjenesteleverandør vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke opplysninger vi behandler om deg, og å få utlevert kopi av opplysningene
- å få rettet opplysninger om deg som er feil eller misvisende
- å få slettet personopplysninger om deg
- å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å vite mer om eller benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

Høgskulen på Vestlandet veileder: Hilde Alme mail: Hilde.Alme@hvl.no Student:
(...) mail: (...)

(....) mail: (....)

(.....) mail: (.....)

· Vårt personvernombud: Høgskulen på Vestlandet. Trine anikken Larsen Mail:
Trine.Anikken.Larsen@hvl.no

Hvis du har spørsmål knyttet til vurderingen som er gjort av personverntjenestene fra Sikt, kan du ta kontakt via:

Epost: personverntjenester@sikt.no eller telefon: 73 98 40 40.

Med vennlig hilsen

Hilde Alme (.....) , (.....) og (.....) (Forsker/veileder) (Studenter)

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet “hvordan erfare samarbeid med eksterne instanser”, og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

• å delta i Kvalitativ metode intervju

Jeg samtykker til at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

9.2 Vedlegg 2: Mail til barnehager

Hei,

vi er tre studenter på barnehagelærerutdanningen ved høgskolen i Bergen. Vi går siste året og skriver for tiden bachelor med problemstilling «hvordan erfarer barnehageansatte samarbeidet med eksterne instanser». Derfor lurer vi på om dere har mulighet til å være vår informant. Vårt ønske er å intervjuer styrer eller andre pedagogiske ledere med erfaring knyttet til vår problemstilling. Eksterne instanser vi skal fokusere på er barnevernet og PPT. Det vil bli tatt lydopptak av intervjuet dersom dere samtykker til det. Lydopptaket forblir anonymt og lagret på en sikker måte. Dersom dere ønsker å stille, sender vi intervjuguide og samtykkeskjema/informasjonskriv.

Ser frem til å høre fra dere, og vi håper på et positivt svar!

Med vennlig hilsen

(....)

(....)

(....)

9.3 Vedlegg 3: Intervjuguide

Intervjuguide:

Problemstilling: Hvordan erfarer barnehageansatte samarbeid med eksterne instanser?

Åpningsspørsmål:

1. Kan du fortelle litt om deg selv, navn, alder og arbeidserfaring?
2. Hvor lenge har du jobbet som barnehagelærer/styrer/ped.leder?
3. Hvordan burde et godt samarbeid med eksterne instanser fungere etter barnehagens behov?

Samarbeid:

1. Hvordan erfarer du samarbeidet med eksterne instanser?
2. Hvordan erfarer styrer/ped.leder samarbeidet med foreldrene om å søke hjelp fra PPT?
3. Hvordan erfarere dere at hele personalgruppa tar i bruk PPT sine tiltak? Og hvordan samarbeider hele personalgruppen ovenfor tiltak som PPT har innført.
4. Hvordan vurderer du at du selv tar ansvar med eksterne instanser som PPT og barnevern?
5. Hvilken struktur er det for samarbeid med eksterne instanser i personalgruppen?
6. Har du som styrer/pedagog fått tilrettelegging i forhold til eksterne instanser?

Barnevernet:

1. Hvordan erfarer du å ta kontakt med barnevernet?
2. Hvilken erfaring har barnehageansatte med å melde til barnevernet?
3. Hvordan erfarer du tilbakemelding fra barnevernet etter et samarbeid?

Pedagogisk psykologisk tjeneste

1. Hvordan erfarer du å ta kontakt med PPT?
2. Hvordan erfarer dere i barnehagen at PPT tilpasser seg barnets rutiner? Spesielt med tanke på observasjoner.
3. Hvordan opplever dere fordeling av eventuelt tildelt ekstra ressurser?

Avslutning:

1. Er det noe mer du ønsker og fortelle oss?

9.4 Vedlegg 4: Godkjenning fra NSD

Vurdering av behandling av personopplysninger

Skriv ut

03.04.2023

Referansenummer

231177

Vurderingstype

Standard

Dato

03.04.2023

Prosjekttittel

Det usynlige samarbeidet

Behandlingsansvarlig institusjon

Høgskulen på Vestlandet / Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett / Institutt for pedagogikk, religion og samfunnsfag

Prosjektansvarlig

Hilde Alme

Student

Prosjektperiode

20.01.2023 - 25.05.2023

Kategorier personopplysninger

Alminnelige

Lovlig grunnlag

Samtykke (Personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav a)

Behandlingen av personopplysningene er lovlig så fremt den gjennomføres som oppgitt i meldeskjemaet. Det lovlige grunnlaget gjelder til 25.05.2023.

[Meldeskjema](#)

Kommentar

OM VURDERINGEN

Sikt har en avtale med institusjonen du forsker eller studerer ved. Denne avtalen innebærer at vi skal gi deg råd slik at behandlingen av personopplysninger i prosjektet ditt er lovlig etter personvernregelverket.

LOVLIG GRUNNLAG

Prosjektet vil innhente samtykke fra de registrerte til behandlingen av personopplysninger. Vår vurdering er at prosjektet legger opp til et samtykke i samsvar med kravene i art. 4 nr. 11 og 7, ved at det er en frivillig, spesifikk, informert og utvetydig bekreftelse, som kan dokumenteres, og som den registrerte kan trekke tilbake.

For alminnelige personopplysninger vil lovlig grunnlag for behandlingen være den registrertes samtykke, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 1 a.

FØLG DIN INSTITUSJONS RETNINGSLINJER

Vi har vurdert at du har lovlig grunnlag til å behandle personopplysningene, men husk at det er institusjonen du er ansatt/student ved som avgjør hvilke databehandlere du kan bruke og hvordan du må lagre og sikre data i ditt prosjekt. Husk å bruke leverandører som din institusjon har avtale med (f.eks. ved skylagring, nettspørreskjema, videosamtale el.)

Personverntjenester legger til grunn at behandlingen oppfyller kravene i personvernforordningen om riktighet (art. 5.1 d), integritet og konfidensialitet (art. 5.1. f) og sikkerhet (art. 32).

MELD VESENTLIGE ENDRINGER

Dersom det skjer vesentlige endringer i behandlingen av personopplysninger, kan det være nødvendig å melde dette til oss ved å oppdatere meldeskjemaet. Se våre nettsider om hvilke endringer du må melde: <https://sikt.no/melde-enderingar-i-meldeskjema>

OPPFØLGING AV PROSJEKTET

Vi vil følge opp ved planlagt avslutning for å avklare om behandlingen av personopplysningene er avsluttet.

Lykke til med prosjektet!